

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Index Capitvm. Institutionis Paræneticæ ad Pœnitentiam Prologus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

9. De peccatorum venia non desperandum.
10. Coram Sacerdote se humiliandum.
11. Falsò se nec laudandum, nec vituperandum.
12. Circumstantias aggrauantes apertè explicandum.

SATISFACTIO, est pro Dei offensa debitæ pœnæ voluntaria perpessio.

Opera Deo satisfactoria sunt.

Oratio, id est, omne opus interius & exterius ad Dei cultum pertinens, vt sunt sancti affectus, & omnes gestus corporis, quibus Deo seruiamus.

Eleemosyna, id est, omnia opera misericordiæ, & spiritualia & corporalia.

Ieiunium, id est, quælibet corporis afflictio & tribulatio pro Deo voluntariè perpessa.

His tribus partibus, scilicet Contritione, Confessione, & Satisfactione, constat Pœnitentia, ad quam peccatorem inducendum suscepimus.

INDEX CAPITVM.

Institutionis Paræneticæ ad Pœnitentiam Prologus.

PRIMA PARS, DE POENITENTIA CITO AGENDA.

Caput I.

Quòd instabilis est hominis vita, ideòque differri non debet pœnitentia. *Cap. II.* Pag. 1

Quàm periculosum sit conuersionem ad Deum differre vsque in mortis articulum. 7

Cap. III.

Quòd latet vltimus dies, vt velut vltimus obseruentur omnes. *Cap. IV.* 12

Quanta præsentium voluptatum est inæqualitas, ad æternas inferni pœnas. *Cap. V.* 19

Quòd præstat iam à iuuentute pœnitentiam agere, quàm eam in senectutem vsque prorogare. 24

Cap. VI.

Quòd præstat in mundo pœnitentiam agere, quàm in purgatorio pro peccatis satisfacere. 30

Cap. VII.

Quòd nemo simul potest & pœnitentiam agere, & voluptatibus suis inservire. 35

Primæ partis conclusio. 39

SE-

SECUNDA PARS DE RESTITVTIONE FACIENDA.

Cap. I.

Quòd non dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. 42

Cap. II.

Quòd is apud homines timere non debet confusionem, qui apud Deum vult innenire gratiam. 48

Cap. III.

Quòd Dei gratia temporalibus bonis est præferenda. 54

Cap. IV.

Quòd Deo non placeat elemosyna de rapinis, à raptore exhibita. 61

Secundæ partis conclusio. 64

TERTIA PARS, DE VENIA INIMICIS DANDA.

Cap. I.

Quòd Deus non dimittit nobis debita nostra, nisi priùs dimittamus debitoribus nostris. 67

Cap. II.

Quòd nullum boni operis fructum facere quis potest, quamdiu à proximo per iracundiam discors est. 72

Cap. III.

Quòd non licet percusso repercutere percussorem. 75

Cap. IV.

Quòd exemplo Christi durum esse non debeat, proximo parcere quoties peccat. 82

Tertiæ partis conclusio. 86

QVARTA PARS, DE PECCATIS SACERDOTI CONFITENDIS.

Cap. I.

Quòd peccatum dimittitur, si quis contrito corde id confiteatur. 88

Cap. II.

Quòd is non potest iustificari, qui non vult peccatum suum confiteri Sacerdoti. 93

Cap. III.

Quòd peccator non debet vereri, peccata sua confiteri Sacerdoti. 101

Cap. IV.

Quòd Deo nihil est occultum; & in finali iudicio reuelabit abscondita cordium. 105

Quartæ partis conclusio. 112

QVIN-

QVINTA PARS DE VITA IN MELIVS COMMVTANDA.

Cap. I.

Quòd nulla passione Deus afficitur, nec priùs peccatorem deserit, quàm ab eo deseratur. Pag. 115

Cap. II.

Quòd modò de peccato in peccatum peccator delabitur, & in peccatis suis obduratur. 129

Cap. III.

Quòd nullus est tam magnus peccator, quin conuerttere eum possit omnium Creator. 138

Cap. IV.

Quòd voluntatis maior est potentia in bonum, quàm inueteratæ consuetudinis inclinatio in malum. 145

Cap. V.

Quòd fidelis est Dominus, qui non patitur nos tentari ultrà quàm possumus. 152

Cap. VI.

Quòd timor recidendi impedire non debet resurrectionem lapsi. 160

Cap. VII.

In mortis articulo, quàm miseranda sit peccatoris desperatio. 168

Cap. VIII.

De pœnis inferni. 182

Quintæ partis conclusio. 197

SEXTA PARS DE PECCATORVM VENIA NON DESPERANDA.

Cap. I.

Quòd omnes peccatores sumus, & Dei misericordia indigemus. 200

Cap. II.

Quòd nullum est peccatum tam graue, quin per veram pœnitentiam sit remissibile. 205

Cap. III.

Exempla eorum, qui grauissimè peccauerunt, & postea per pœnitentiam saluti facti sunt. 210

Cap. IV.

Quòd conuerso Dominus non negat veniam, qui etiam auersum inuitat ad conuersionem. 217

Cap. V.

Quòd mutato peccatore Deus mutat sententiam, quia eius vitam maualt quàm mortem. 223

Cap. VI.

Quòd etiam in articulo mortis pœnitentia esse potest salutaris. 230

Cap. VII.

Quòd, quamdiu sumus in hac vita, securi esse non debemus de venia. 236

Cap. VIII.

De gaudijs Paradisi. 239

Sextæ partis conclusio. 259

Paratenseos ad pœnitentiam conclusio. 262

✠ ○ ✠

INSTI-